

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 20. marts 2013
Kontor: Udlændingekontoret
Sagsbeh: Mette Kjølby Miller-
Harris
Sagsnr.: 2013-0037-0035
Dok.: 704537

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 2 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, udlændingeloven og lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning (Styrket indsats mod tvang i forbindelse med ægteskaber og religiøse vielser) (L 143), som Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 22. februar 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Morten Bødskov

/

Joachim Kromann

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 2 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, udlændingeloven og lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning (Styrket indsats mod tvang i forbindelse med ægteskaber og religiøse vielser) (L 143):

”I høringssvaret fra Landsforeningen af Forsvarsadvokater anføres det, at der ”ikke er nogen oplyst endsige dokumenteret effekt af den gennemførte lovændring i 2008 om skærpet straf mod tvangsægteskaber”. Kan ministeren bekræfte dette eller dokumentere en sådan effekt af strafskærpelsen fra 2008?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Bestemmelsen i straffelovens § 260, stk. 2, om tvangsægteskaber blev indsat ved lov nr. 316 af 30. april 2008 om ændring af straffeloven (Skærpelse af straffen for ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab). Formålet med loven var at skærpe straffen for ulovlig tvang efter straffelovens § 260 i forbindelse med indgåelse af ægteskab. Strafferammen for overtrædelse af § 260, stk. 2, om ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab blev således fastsat til 4 års fængsel.

Bestemmelsen i straffelovens § 260, stk. 2, foreslås nu udvidet, således at ulovlig tvang i forbindelse med religiøs vielse uden borgerlig gyldighed ligestilles med tvangsægteskaber i straffelovens forstand. Der foreslås ikke i øvrigt ændringer af den gældende strafferamme i § 260, stk. 2.

Efter indførelsen i 2008 af bestemmelsen i straffelovens § 260, stk. 2, om ulovlig tvang i forbindelse med ægteskab mv. afgav Rigsadvokaten den 8. juli 2011 en redegørelse om erfaringerne i praksis med anvendelse af bestemmelsen.

Rigsadvokaten havde til brug for redegørelsen anmodet de enkelte politikredse og statsadvokaturer om at indberette enhver sag, hvor der i tiden fra den 2. maj 2008 til marts 2011 var indgivet anmeldelse om ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab.

Rigsadvokaten modtog indberetning om 18 sager om mulig ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab i perioden. I 12 sager var der indgivet en egentlig anmeldelse om ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab. Derudover modtog Rigsadvokaten fra enkelte politikredse indberetning om 6 tilfælde, hvor politiet i øvrigt var blevet kontaktet

om mulig ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab. I størstedelen af de sager, hvor der var indgivet anmeldelse, blev efterforskningen indstillet, idet der ikke fremkom oplysninger, der understøttede anmeldelsen. Dette skyldtes i flere tilfælde, at den formodede forurettede ikke ønskede, at politiet skulle foretage sig yderligere i sagen, eller ikke ønskede at udtale sig til politiet herom. I to tilfælde blev efterforskningen indstillet, fordi forældrene til den formodede forurettede efter politianmeldelsen og drøftelser mellem familien og politiet accepterede, at deres datter ikke ønskede at gifte sig med den person, som forældrene havde tiltænkt hende. I ingen af de nævnte sager har politiet modtaget oplysninger, der gav grundlag for at antage, at der var foregået noget strafbart.

Det fremgår af redegørelsen, at der kun blev rejst sigtelse i en enkelt sag, og i ingen af de indberettede sager var der tilvejebragt et bevismæssigt grundlag for at rejse tiltale. Der var således ikke sager, hvor der skete domfældelse (eller frifindelse) for overtrædelse af bestemmelsen frem til marts 2011.

Rigsadvokaten kan i øvrigt oplyse, at det ved elektronisk udtræk fra politiets sagsbehandlingssystem alene er muligt at tilvejebringe oplysninger om det samlede antal sager om overtrædelse af straffelovens § 260 om ulovlig tvang. Det er således ikke ved elektronisk udtræk i politiets sagsbehandlingssystem muligt at tilvejebringe oplysninger alene om sager om ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskaber, jf. straffelovens § 260, stk. 2. Dette ville forudsætte en ressourcekrævende manuel gennemgang i politikredsene af samtlige sager på dette område, som jeg på det foreliggende grundlag ikke har fundet anledning til at iværksætte. Der foreligger således ikke statistiske oplysninger for tiden efter marts 2011 om antallet af sager om overtrædelse af straffelovens § 260, stk. 2.”

Justitsministeriet skal i forlængelse heraf bemærke, at formålet med lovforslaget er at styrke indsatsen mod tvang i forbindelse med ægteskaber og religiøse vielser, herunder ved den foreslåede udvidelse af straffelovens § 260, stk. 2. Om baggrunden for udvidelsen henvises bl.a. til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, hvoraf det fremgår, at flere kvindekrisecentre har oplyst, at en stor del af de kvinder, der henvender sig på krisecentrene på grund af tvangsægteskaber, ofte ikke har indgået et borgerligt gyldigt ægteskab, men i stedet er blevet tvunget ind og fastholdt i et ægteskabslignende parforhold baseret på en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed.